

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับ
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณา วงษาสันต์, อานนท์ ผกากรอง และ สุรัตน์ วรางคริตน์. (2542). วิถีไทย. กรุงเทพฯ:
เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- กาญจนา เกียรติมนิรัตน์. (2546). “ภูมิปัญญาในการทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือ รูปแบบการเรียนรู้และ
การถ่ายทอดความรู้ของครูภูมิปัญญาไทย.”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กุลชาดา โพโกชนพันธุ์, มยุรี ขวบสันเทียะ และ สุทธิยา ปิ่นมณี. (2551). “การสร้างแหล่งเรียนรู้บน
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต : การหล่อพระ จังหวัดพิษณุโลก”. การศึกษาค้นคว้าตนเอง
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กุลธิดา มังกรไชยา. (2551). ภูมิปัญญาชุมชนบ้านบุในการผลิตชิ้นลงหินเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจ
ชุมชนอย่างยั่งยืน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกษมสิงห์ เฟื่องฟู. การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion). เข้าถึงได้จาก
<http://www.nb2.go.th/kmcdata/uploadq/120.ppt> (26 สิงหาคม 2557)
- ขยัน สุภาดา. (2558). การย้ายถิ่นฐาน และการเลิกกิจการ.
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว ภายในเขต
พัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๑. เรียกใช้เมื่อ 29 กรกฎาคม
2559 จาก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา <http://www.mots.go.th/>
(10 กันยายน 2558).
- คณะกรรมการสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ. (2541). แนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัด
การศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ.
- โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.
(2558). โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ, ไทย. เข้าถึงได้จาก
kanchanapisek.or.th/kp6/sub/Ebook/Ebook.php?book=29

- โครงการสืบสานมรดกวัฒนธรรมไทย และ สุรพล คำรหัสกุล. (2542). มรดกช่างศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ: โครงการสืบสานมรดกวัฒนธรรมไทย.
- จุฑารัตน์ นกแก้ว. (2555). การวิเคราะห์เนื้อหาและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศด้านการศึกษาทางไกล ในสำนักบรรณสารสนเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เจษฎา นกน้อย และคณะ. (2553). นานาพรรณสนะการจัดการความรู้และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนะ แสสนันชัย. (2556). บทสัมภาษณ์ โครงการหน่อคำ ปีที่ 1. โสภณสืบสานภูมิปัญญาล้านนา. ชัยรัตน์ แก้วดวงแสง. เอกลักษณ์ของพระทางเหนือ. (ยังศักดิ์ วิชกมลเศรษฐ์, ผู้สัมภาษณ์) (15 สิงหาคม 2558).
- เชียงใหม่นิวส์ โดย Tipaporn Inpong.. ช่วงหล่อ กลุ่มสุดท้ายของเชียงใหม่. หนังสือพิมพ์รายวัน, หน้า ร้อยเรื่องเมืองล้านนา. เรียกใช้เมื่อ 9 กันยายน 2559 จาก <http://www.chiangmainews.co.th/page/archives/515076> (2 กันยายน 2559)
- เชียงใหม่นิวส์ โดย Tipaporn Inpong. (14 พฤษภาคม 2559). เชียงใหม่มุ่งหน้าก้าวสู่ เมืองมรดกโลกที่มีชีวิต. หนังสือพิมพ์รายวัน, หน้า เศรษฐกิจ. เรียกใช้เมื่อ 3 มิถุนายน 2559 จาก <http://www.chiangmainews.co.th/page/archives/538220>
- ณพิศัญ จักรพิทักษ์. (2552). "ทฤษฎีการจัดการความรู้". กรุงเทพฯ: ธนาพรส จำกัด.
- ณพิศัญ จักรพิทักษ์. (ม.ป.ป.). วิศวกรรมความรู้ Knowledge Engineering. เอกสารประกอบการสอน. วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี.
- ณัฐกาญจน์ คุณโลก. (2556). "แหล่งอ้างอิงแบบรวดเร็ว เช็คอิน และห้องจำหน่ายบัตรโดยสาร สำหรับ ชุมชนนักปฏิบัติพนักงานภาคพื้นนอร์ โดยใช้วิศวกรรมความรู้". การค้นคว้าแบบอิสระ. วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไตรรัตน์ ปัตตะพงศ์. (2552). "การออกแบบและพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อการศึกษา เรื่องการปั้นหล่อ พระพุทธรูปสัมฤทธิ์แบบล้านนา". การค้นคว้าแบบอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัช ปุณโณชก. (2531). ภูมิปัญญาชาวบ้าน: ทศนของอาจารย์ปรีชา พิณทอง ในทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ: เจริญการพิมพ์.
- นันทยา กัลยาศิริ. (2549). "การจัดการความรู้เพื่อเพิ่มมูลค่า". คลังข้อมูล สพท จัดทำโดย กลุ่มพัฒนา เทคโนโลยีการเผยแพร่ สำนักพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมส่งเสริมการเกษตร (ฉบับที่ 8 ปีที่ 2).
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2547). การจัดการความรู้กับคลังความรู้. กรุงเทพฯ: การจัดการความรู้กับคลังความรู้.

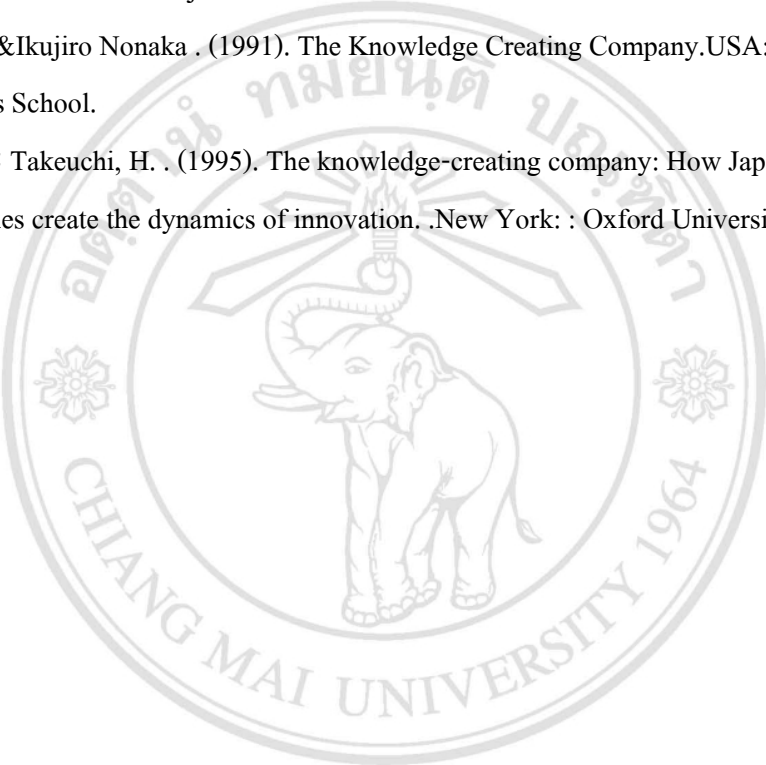
- พระมหาสาโรช รุ่งเรือง. (2556). “แนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการหล่อพระ : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ.”. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พระราชธมฺมิ, นิมิตร สิขรสวณฺโณ ปธ.ธ. (ม.ป.ป.). เรียกใช้เมื่อ 13/08/2559 จาก วัดสวนดอก พระอารามหลวง: <http://www.watsuandok.com/about.php>
- พิริยะ ผลพิรุฬห์. (มกราคม 2556). เศรษฐกิจสร้างสรรค์กับการพัฒนาประเทศไทย. วารสาร เศรษฐศาสตร์ปริทรรศน์ สถาบันพัฒนาเศรษศตร์(7), 1 . NIDA Economic Review.
- พุทธิรัตน์ รัชตะวรรณ. (2549). ร่องรอยจากชื่อชุมชนที่หลงเหลืออยู่: ภาพสะท้อนการเปลี่ยนแปลงและปรับตัว กรณีศึกษา ชุมชนบ้านช่างหล่อ บางกอกน้อย. รายงานการศึกษาเฉพาะบุคคล หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต ภาควิชามนุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพฑูรย์ พงชนะบุตร. (2548). ภูมิปัญญาชาวบ้าน. สารานุกรมสำหรับเยาวชนฉบับส่งเสริมการเรียนรู้ เล่ม 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล แก้วรามุก . (2557). การจัดการความรู้ในการอนุรักษ์หัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ ถนนวิบูลย์ ตำบลห้วยยา อำเภอเมืองเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยงธนีสร์ พิมลเสถียร . (2543). "วิชาการอนุรักษ์". เอกสารประกอบการสอนวิชาการอนุรักษ์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. .
- ยุคะเดช ทะคำสอน . (2553). “การอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลตามสุขุม จังหวัดอุบลราชธานี.”. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัชต์พงษ์ หอชัยรัตน์. (2556). การประยุกต์ใช้วิศวกรรมความรู้ เพื่อจับความรู้แนวทางในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม กรณีศึกษา ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้. วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน . (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วงศาเนาวัล นิรุคดี. (2552). รูปแบบการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร กรณีศึกษา ลำผญาดอนตาล อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วลัยพร สิงห์คำฟู. (2555). "การจัดการความรู้หน่วยวิจัย งานบริหารงานวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่". การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ว่าที่ร้อยตรีรัชต์พงษ์ หอชัยรัตน์. (2556). การประยุกต์ใช้วิศวกรรมความรู้ เพื่อจับความรู้แนวทางในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม กรณีศึกษา ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วานิช มาลัยและอรสา ปานขาว. (2548). ศึกษาศึกษาทางนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2548). การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ. สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สคส). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุขใจ บริษัท ตาดตา พับลิเคชั่น จำกัด.
- วิจารณ์ พานิช. (2548). การจัดการความรู้ในยุคสังคมและเศรษฐกิจบนฐานความรู้. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริม การจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี, ม.ป.ป. (ม.ป.ป.). วิศวกรรมความรู้ – หลักการบริหารจัดการความรู้ตามมาตรฐานสากล. เชียงใหม่:: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิลารรรถ วงศ์ชาติ. (2557). "แม่แบบแผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานโดยใช้วิศวกรรมความรู้". การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้. วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิรัช กู้ประเสริฐ . (2553). การกำหนดแบบจำลองการสร้างนวัตกรรมสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมโดยใช้วิศวกรรมความรู้. วิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภานัน ไชยพรม. (2542). รายงานวิชา:Folk Ant and Handicraft เรื่อง: การปั้น-หล่อพระพุทธรูปช่างคณะจิตรศิลป์. เชียงใหม่: ภาควิชาศิลปะไทย.
- ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม, วิทยาลัยราชพฤกษ์, และ สุจิต บัวพิมพ์. (2554). พระหล่อ พุทธศิลป์ในพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ: บริษัท คัลเลอร์ไอเดีย อินโนเวชั่น จำกัด.
- สถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (กรกฎาคม ประจำปี2555). เพชรราชภัฏ-เพชรล้านนา. เพชรราชภัฏ-เพชรล้านนา.
- สถาบันวิไลใหม่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . (2550). สื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ม.ป.ท. ม.ป.พ.

- สมชาย นำประเสริฐชัย. (2550). บทความเกี่ยวกับ KM. เทคโนโลยีกับการจัดการความรู้. เรียกใช้เมื่อ 2557 จาก คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ [Online].
http://www.vet.cmu.ac.th/KM/document/Tech_KM.pdf
- สมโชค อ้องสกุล. (2558). ชุมชนช่างในเวียงเชียงใหม่ : ประวัติศาสตร์ชุมชน. (วนิดาการพิมพ์, บ.ก.) เชียงใหม่: ศูนย์ล้านนาศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ บุญจันทร์ . (11 กันยายน 2558). ความแตกต่างระหว่างการหล่อแบบใหม่ กับแบบเก่า. สรัสวดี อ๋องสกุล. (2543). ชุมชนโบราณในแอ่งเชียงใหม่-ลำพูน. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานภาค. (2557). เรียกใช้เมื่อ 4 เมษายน 2557 จาก http://www.vijai.org/Tool_vijai/12/02.asp
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548 ก). “การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ”. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ . (พิมพ์ครั้งที่2) กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- สิริกร ไชยมา. (2545). ภูมิปัญญาในวิถีชีวิตชาวล้านนา. (สหวิทยาเขตเวียงโกศัย3, บ.ก.)แพร่: โครงการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โรงเรียนร่องกางอนุสรณ์.
- สุนันทา แชมเพชร. (2547). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพสำหรับครูประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม.". วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพรรณมา มงคลวิวัฒน์. (2551). ความคิดเห็นของบุคลากรกรมสุขภาพจิตต่อกระบวนการจัดการความรู้สู่องค์กรแห่งการเรียนรู้. สารนิพนธ์ สส.ม. (สังคมสงเคราะห์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรชาติ ณ หนองคาย. (กรกฎาคม - ธันวาคม 2550.). แนวคิดและแนวปฏิบัติในการจัดการความรู้เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของหน่วยงานภาครัฐ. วารสารบริหารงานสาธารณสุขปีที่ 13 ฉบับที่ 2.
- สุวิมล อธิภากร . (2553). “การศึกษาการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าทอไท-ยวน:กรณีศึกษา บ้านโนนกลุ่มหมู่ที่ 2 ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา.”. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุวิมล อธิภากร. (2553). การศึกษาการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าทอไท-ยวน:กรณีศึกษา บ้านโนนกลุ่มหมู่ที่ 2 ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- เสน่ห์ จามริก . (2539). การแสวงหาภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา. วารสารชุมชนพัฒนา, 1.
- เสรี พงศ์พิศ. (2539). ค้นสู่รากเหง้า:ทางเลือกและทัศนะวิจารณ์ว่าด้วยภูมิปัญญาชาว. กรุงเทพฯ: เทียนวรรณ.
- อภิรดี เกล็ดมณี. (2551). การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารห้องสมุดของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา อุดมศิลป์. (2553). “แนวทางการอนุรักษ์ประเพณีลอยกระทงในโบสถ์วัดไทรย้อย ตำบลสากเหล็ก อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร.”. รายงานการศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัญชลี สุนตระกุล, . (2556). “รูปแบบ และแนวคิดการใช้เงิน(อตุมนิยม) ประดับตกแต่งพระอุโบสถกรณีศึกษา:พระอุโบสถ วัดศรีสุพรรณ ตำบลห้วยยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์ . (2544). มติชุมชน: วิธีคิดท้องถิ่นว่าด้วย สิทธิ อานาจ และการจัดการทรัพยากร. กรุงเทพฯ: : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อิทธิปาฏิหาริย์ พระเครื่อง. (2558). ประวัติ พระเจ้าแช่ยม หรือ พระปาดาลน้อย วัดศรีเกิด จ. เชียงใหม่. เข้าถึงได้จาก <http://www.itti-patihan.com/>
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2540). ภูมิปัญญาชาวบ้าน 4 ภูมิภาค วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้านไทยนนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2546). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการความรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ อัมรินทร์.
- Alavi, M., Leidner, D. E. . (2001). “Review: Knowledge Management and KnowledgeManagement Systems: Conceptual Foundations and Research Issues,” MIS Quarterly.
- Awad, M.E. &Ghaziri, M. H. . (2004). Knowledge Management. .New Jersey: Prentice Hall.
- Davenport, และ Prusak. (1998.). Working Knowledge: How Organization Manage What TheyKnow.Boston: Harvard Business School Press.
- Firestone J. M, และ McELORY, M. W. (2003). Key Issue in the New Knowledge Management.MA: Elsevier Inc.
- Hideo Yamazaki. (1999). Measurement Analysis Knowledge management. .Tokyo Japan: The Tama Group,.
- I. Nonaka, และ H. Takeuchi. (1995). The knowledge-creating company.New York: Oxford University.

- Ikujiro Nonaka. (1994). A dynamic theory of organizational knowledge creation. Organization Science.
- Kolasa ,J. B. (1989). Introduction to behavioral Science for business. New York: John Willey and Sons Inc.
- McCORDUCK.P, และ FEIGENBAUM. E. (February 2009, Vol. 26, No. 1). The fifth generation: artificial intelligence and Japan's computer 1983. Expert Systems, February 2009, Vol. 26, No. 1. doi:DOI: 10.1111/j.1468-0394.2009.00514.x
- Michael Polanyi & Ikujiro Nonaka . (1991). The Knowledge Creating Company. USA:: Harvard Business School.
- Nonaka, I., , และ Takeuchi, H. . (1995). The knowledge-creating company: How Japanese companies create the dynamics of innovation. . New York: : Oxford University Press.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved